eller der er påviselig risiko for, at den pågældende vil hindre eller modvirke sagens oplysning. En eventuel tilbagekaldelse kan i givet fald ske på et hvilket som helst tidspunkt under sagen.

Bestemmelsen har til formål at sikre samme muligheder for nægtelse og tilbagekaldelse af beskikkelse, som fremgår af den danske retsplejelovs §§ 733, stk. 2, og 736, stk. 2. Der henvises i denne forbindelse til betænkningens afsnit VII, kap. 2.3.7., hvor bl.a. spørgsmålet om grænserne for et tilladeligt forsvar er omtalt.

Afvisning af at beskikke en bestemt forsvarer kan bl.a. komme på tale, hvis den pågældende er så optaget, at sagen ikke kan forventes gennemført inden for rimelig tid. Retten kan også nægte at beskikke den pågældende forsvarer, hvis vedkommende tidligere har overtrådt regler om forsvarerens pligter på en sådan måde, at det må frygtes at kunne ske også i den konkrete sag. Får retten først på et senere tidspunkt kendskab til sådanne forhold, kan retten på det tidspunkt tilbagekalde beskikkelsen.

Har forsvareren på særlig grov måde tilsidesat sine pligter til ikke at modvirke sagens opklaring mv., vil der i forbindelse med tilbagekaldelse af beskikkelsen kunne blive tale om at tage skridt til at tilbagekalde vedkommendes autorisation som forsvarer, jf. § 68 – eller for advokaters vedkommende at frakende advokatbestallingen, jf. herved kapitel 5 om advokater. Efter omstændighederne vil der i øvrigt kunne rejses en kriminalsag mod den pågældende, jf. kriminallovens §§ 48-55 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv, hvor der også vil kunne træffes afgørelse om frakendelse af retten til at udøve virksomhed som forsvarer efter kriminallovens § 164 eller for advokaters vedkommende om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. § 87, jf. kriminallovens § 164.

Efter *stk. 2* foreslås det, at rettens afgørelse om at nægte at beskikke eller at tilbagekalde beskikkelsen af en bestemt forsvarer, ligesom efter den danske retsplejelovs § 737, skal kunne indbringes for Den Særlige Klageret inden 1 uge, efter at afgørelsen er meddelt. Sagen foreslås at skulle behandles efter reglerne om kære med de ændringer, der følger af forholdets natur. Klagerettens afgørelse foreslås ligesom efter den danske ordning at skulle være endelig. Spørgsmålet kan således ikke indbringes for Højesteret.

Det understreges, at bestemmelsen alene tager sigte på de tilfælde, hvor der bliver tale om at nægte beskikkelse eller at tilbagekalde beskikkelsen for en bestemt forsvarer, der i øvrigt er berettiget til at virke i sagen. Bestemmelsen angår således ikke de tilfælde, hvor beskikkelse afslås eller tilbagekaldes som følge af, at forsvareren ikke opfylder de generelle krav, som stilles til forsvaret i den pågældende sag. Kredsrettens nægtelse af at beskikke en læg forsvarer i en sag af ganske særligt alvorlig karakter vil således ikke være omfattet af bestemmelsen, men derimod af § 322, stk. 2, således at indbringelse for højere ret må ske i medfør af § 322, stk. 3. Det samme gælder for de juridiske domstole – dvs. Retten i Grønland og Grønlands Landsret – som kan afslå at beskikke en læg forsvarer efter § 323, stk. 1 og 2. Tilsvarende vil en senere tilbagekaldelse af en beskikkelse af en læg forsvarer ikke være omfattet af § 325, hvis tilbagekaldelsen skyldes, at sagen har vist sig mere alvorlig eller kompliceret end først antaget, således at den læge forsvarer ikke længere kan antages at opfylde betingelserne for at virke i sagen. Er der tvivl eller uenighed om, hvorvidt nægtelsen eller tilbagekaldelsen af beskikkelsen beror på forhold, som er omfattet af nærværende bestemmelse, vil parterne under alle omstændigheder kunne påklage afgørelsen til Den Særlige Klageret, som herefter må tage stilling til, om spørgsmålet er omfattet af Klagerettens kompetence.

Til § 326

Bestemmelsen, som er ny, fastlægger reglerne for, i hvilke tilfælde en forsvarer, som sigtede selv har valgt, kan afvises af retten. Formålet med bestemmelsen er at skabe samme sikkerhed for et effektivt forsvar som i de tilfælde, hvor forsvareren er beskikket af retten. Der henvises herved til betænkningens afsnit X, kap. 4.2.4.

I henhold til *stk. 1, 1. pkt.*, kan retten afvise en af sigtede antagen forsvarer, der ikke opfylder betingelserne for at blive beskikket som forsvarer i en sag, der er omfattet af § 322, stk. 2, – dvs. i en sag ved kredsretten, som er af ganske særlig alvorlig karakter. Efter *stk. 1, 2. pkt.*, kan retten ligeledes afvise en af sigtede antagen forsvarer, hvis den pågældende efter § 323 ikke ville kunne beskikkes i en sag ved de juridiske domstole. I begge tilfælde skal der foretages en konkret vurdering af, om den pågældende forsvarer kan antages at være i stand til at yde et effektivt forsvar i sagen, ligesom det må kræves, at vedkommende kan leve op til samme kvalifikationer som den anklager, der møder.

I henhold til *stk. 2* kan retten på et hvilket som helst tidspunkt under sagen afvise en forsvarer, som sigtede selv har valgt, hvis betingelserne for at nægte at beskikke eller at tilbagekalde en beskikkelse efter § 325 er opfyldt. Formålet med denne bestemmelse er også